

Besparelserne i 1995 og 1996 skønnes herefter til hhv. 39 og 88 mio. kr. Fra 1997 slår de økonomiske konsekvenser helt igennem med 104 mio. kr.

Ad forslag 5. En stramning af betingelserne for at få hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter efter bilstandslovens § 46

Det er særdeles vanskeligt at forudse, hvilke udgiftsmæssige konsekvenser dette forslag vil have.

Der vil være nogle kontanthjælpsmodtagere, der efter de gældende regler vil være berettiget til hjælp efter § 46, men som ikke vil være det efter den skærpede udformning. Den gennemsnitlige ydelse efter § 46 er på 365 kr. om måneden pr. familie i 1993. Det beløb antages også at være gældende i 1995. De samlede udgifter til enkeltudgifter i 1993 er på 380 millioner kr.

Hvis stramningen af loven medfører en nedgang på 5 procent i udgifterne til enkeltudgifter, vil der fremkomme en besparelse på cirka 20 mio. kr. årlig. Besparelsen i 1995 skønnes at være ca. 10 mio. kr.

Ad forslag 6. Tilbagebetaling af hjælp ydet til boligindskud – eller hvad der kan sidestilles hermed

Det er ikke muligt ud fra kontanthjælpsstatistikken at se, hvor mange indskud og lignende der gives § 46 hjælp til.

Regnes der med 1.000 om året og 13.000 kroner som gennemsnit, er udgiften årligt 13 mio. kroner i 1995.

Det kan antages, at op til 75 procent af disse penge – cirka 10 mio. kroner – betales tilbage over en fem årig periode.

Det giver en besparelse på 1 mio. kr. i 1995 (ikrafttræden 1. april 1995), 4 mio. kr. i 1996, 6 mio. kr. i 1997 o.s.v.

Ad forslag 7. Mulighed for fradrag i næste måneds kontanthjælp for personer, der uden rimelig grund udebliver fra et beskæftigelsesfremmende tilbud

Der skønnes årligt at være ca. 5000 personer, der i gennemsnit skal have fratrukket 1000 kr. i kontanthjælpen. Den årlige besparelse skønnes herefter at blive 4 mio. kr. i 1995 og 5 mio. kr. i hvert af årene 1996, 1997 og 1998.

Ad forslag 8. Stramning af betingelserne for unges mulighed for at overgå fra ungesatsen til voksensatsen. En ung skal ifølge forslaget have haft månedlige indtægter, der svarer til 60% af dagpengemaksimum i en sammenhængende periode på 12 måneder for at modtage voksensatsen

A. Under 23 år

Ca. 40% af de kontanthjælpsmodtagerne under 23 år, som i dag modtager voksensatsen på grund af, at de opfylder erhvervskravet efter de gældende regler, skønnes ikke at opfylde det strammede erhvervskrav. Det skønnes at dreje sig om ca. 3.300 helårspersoner. Med en stramning af erhvervskravet skønnes de at modtage ca. 2.400 kr. mindre pr. måned, svarende til en samlet besparelse på ca. 95 mio. kr.

Med en overgangsordning, hvorefter kun unge, der ikke tidligere har fået hjælp efter reglerne for personer over 23 år, omfattes, skønnes de økonomiske konsekvenser først at få fuld virkning fra 1997. Besparelserne i 1995 og 1996 skønnes herefter til hhv. 36 mio. kr. og 81 mio. kr. Fra 1997 slår de økonomiske konsekvenser helt igennem med 95 mio. kr.

Besparelsen finansieres af stat og kommuner med halvdelen til hver, bortset fra besparelsen vedrørende flygtninge, hvor staten finansierer 75%. 10% af besparelsen skønnes at vedrøre flygtninge.

B. 23 – 24-årige

Ca. 25% af de 23-24 årige kontanthjælpsmodtagere skønnes at opfylde ungereglernes nuværende erhvervskrav uden samtidigt at forsørge et barn i hjemmet. Heraf skønnes med betydelig usikkerhed 60% ikke at opfylde stramningen af erhvervskravet om en månedlig arbejdsindtægt på 60% af dagpengemaksimum i mindst 12 måneder. Det skønnes at dreje sig om ca. 1400 helårspersoner. Med en stramning af erhvervskravet skønnes de at modtage ca. 2.400 kr. mindre pr. måned, svarende til en årlig besparelse på ca. 40 mio. kr.

Med en overgangsordning, hvorefter kun unge, der ikke tidligere har fået hjælp efter reglerne for personer over 23 år, omfattes, skønnes de økonomiske konsekvenser først at få fuld virkning fra 1997. Besparelserne i 1995 og 1996 skønnes herefter til hhv. 15 og 34 mio. kr. Fra 1997 slår de økonomiske konsekvenser helt igennem med 40 mio. kr.

Vedrørende forslagens § 1, nr. 9 (§ 43, stk. 9)

Den foreslåede ændring om, at invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bilstands- og plejetillæg skal holdes uden for vurderingen af revalidandens økonomiske forhold ved ydelse af hjælp til anskaffelse af værktøj og arbejdsredskaber, forventes ikke at give merudgifter, da der er tale om en præcisering af den gældende retstilstand.

De øvrige forslag skønnes ikke at medføre økonomiske konsekvenser.